

William Branham

**Bohom
poslaný prorok**

Ewald Frank

Na hore premenenia Peter, Ján a Jakub prežili, že zostúpil svetelný oblak a náhle videli, že Ježiš bol pred ich zrakmi premenený. V takomto premenenom a oslávenom stave videl Ján Pána na ostrove Patmos. Pred otvorením pečatí zostúpil tento nadprirodzený svetelný oblak viditeľne pre všetkých. Je to znamenie Syna človeka na nebi? Je to ten deň, v ktorom sa Syn človeka zjavil pred Svojím návratom? (Lukáša 17:30) Napriek tomu, že bola fotografia urobená z veľkej vzdialenosti, možno tvár zreteľne poznať.

„A kým ešte hovoril, hľa, zatônil ich svetlý oblak, a hľa, bolo počut z toho oblaku...“ (Matúš 17:5)

„A keď to povedal, zdvihnutý bol hore, kým oni hľadeli na to, a podňal ho oblak a vzal spred ich očí.“ (Skutky 1:9)

Ak by už v čase Mojžiša existovala fotografia, bolo by bývalo možné zachytiť oblakový i ohnivý Stĺp, pretože bol viditeľný. Premáha nás, že sa Pán v našej generácii zjavil a sklonil rovnakým spôsobom. Navštívil tak Svoj ľud Svojou nadprirodzenou prítomnosťou. Skutočne sa to stalo, inak by fotoaparát tento úkaz nemohol zachytiť. Pán je v skutku prítomný, ako zaslúbil – tam, kde sa Jeho ľud zhromažďí v Jeho mene. Pri tejto zvláštnej príležitosti chcel, aby bola Jeho prítomnosť zdokumentovaná pre veriacich i neveriacich.

George J. Lacy
Examiner of Questioned Documents
Hull Building
Houston, Texas

January 29, 1950

R E P O R T A N D O P I N I O N

Re: Questioned Negative

On January 28, 1950 at the request of Reverand Gordon Lindsay, who was representing Reverand William Branham of Jeffersonville, Indiana, I received from the Douglas Studios of 1610 Rusk Avenue in this city, a 4x5 inch exposed and developed photographic film. This film was purported to have been made by the Douglas Studios of Reverand William Branham at the Sam Houston Coliseum in this city, during his visit here the latter part of January, 1950.

R E Q U E S T

Reverand Lindsay requested that I make a scientific examination of the aforesaid negative. He requested that I determine, if possible, whether or not in my opinion the negative had been re-touched or "doctored" in any way, subsequent to the developing of the film, that would cause a streak of light to appear in the position of a halo above the head of Reverand Branham.

E X A M I N A T I O N

A macroscopic and microscopic examination and study was made of the entire surface of both sides of the film, which was Eastman Kodak Safety Film. Both sides of the film were examined under filtered ultra-violet light and infra-red photographs were made of the film.

*George J. Lacy,
vyšetrovateľ sporných dokumentov,
Shell Building,
Houston, Texas*

29. januára 1950

S P R Á V A A O S V E D Č E N I E

VEC: Sporný negatív

28. januára 1950 som na žiadosť kazateľa Gordona Lindsaya, ktorý zastupoval kazateľa Williama Branhama z Jeffersonville, Indiana, obdržal od štúdia Douglas Studios, Rusk Avenue 1610 v tomto meste, 4x5-palcový, exponovaný a vyvolaný fotografický film. O tomto filme s Williamom Branhamom sa tvrdí, že ho autori z Douglas Studios fotografovali v Sam Houston Coliseum v tomto meste počas jeho návštevy v druhej polovici januára 1950.

Ž I A D O S Ť

Reverend Lindsay ma požiadal, aby som vyššie uvedený negatív vedecky preskúmal. Žiadal, aby som, ak to bude možné, zistil, či bol negatív podľa mojej mienky retušovaný, alebo či bol po vyvolaní filmu nejakým spôsobom upravený, čo by spôsobilo, že by sa bol objavil svetelný stĺp v polohe svetelného kruhu nad hlavou kazateľa Branhama.

Z I S Ť O V A N I E

Okom i mikroskopom bola vykonaná skúška a preverovanie celkového povrchu po obidvoch stranách filmu značky „Eastman Kodak Safety Film“. Obidve strany boli preverované vo filtrovanom ultrafialovom svetle a z filmu bola zhotovená infračervená fotografia.

The microscopic examination failed to reveal retouching of the film at any place whatsoever by any of the processes used in commercial retouching. Also, the microscopic examination failed to reveal any disturbance of the emulsion in or around the light streak in question.

The ultra-violet light examination failed to reveal any foreign matter, or the result of any chemical reaction on either side of the negative, which might have caused the light streak, subsequent to the processing of the negative.

The infra-red photograph also failed to disclose anything that would indicate that any retouching had been done to the film.

The examination also failed to reveal anything that would indicate that the negative in question was a composite negative or a double exposed negative.

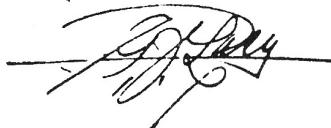
There was nothing found which would indicate that the light streak in question had been made during the process of development. Neither was there anything found which would indicate that it was not developed in a regular and recognized procedure. There was nothing found in the comparative densities of the highlights that was not in harmony.

O P I N I O N

Based upon the above described examination and study I am of the definite opinion that the negative submitted for examination, was not retouched nor was it a composite or double exposed negative.

Further, I am of the definite opinion that the light streak appearing above the head in a halo position was caused by light striking the negative.

Respectfully submitted,

GJL/11

Mikroskopickou skúškou sa nepodarilo zistiť, že by bolo ktorékoľvek miesto filmu retušované, alebo bolo vykonané čokoľvek iné, čo sa používa pri procese komerčnej retuše. Ani mikroskopickým skúmaním sa nepodarilo odhaliť nepravidelnosti citlivej vrstvy vo vnútri a okolo sporného svetelného pásu.

Skúška s ultrafialovým svetlom neodhalila ani na jednej strane negatívu cudzie telieska alebo následky akejkoľvek chemickej reakcie, ktorá by mohla po spracovaní negatívu spôsobiť svetelný pruh.

Prostredníctvom infračervenej fotografie sa taktiež nepodarilo odhaliť nič, čo by mohlo naznačovať, že film bol akokoľvek upravovaný.

Negatívny bol aj výsledok skúšky, ktorá by ukázala niečo, čo by mohlo naznačovať, že uvedený negatív bol zostavený alebo dvakrát exponovaný.

Nebolo nájdené nič, čo by preukázalo, že by bol uvedený svetelný pruh urobený počas vyvolávania. Taktiež nebolo nájdené nič, čo by naznačovalo, že vyvolávanie prebehlo neregulárnym alebo neznámym spôsobom. Na príslušných tmavých miestach, kde svetlo pôsobilo najsilnejšie, nebolo nájdené nič, čo by nebolo v súlade.

O S V E D Č E N I E

Na základe vyššie popísanej skúšky a štúdie som plne presvedčený, že skúške podrobený negatív nebol retušovaný, ani zostavený alebo dvakrát exponovaný negatív.

Ďalej som definitívne presvedčený, že svetelný pruh, ktorý sa objavil nad hlavou ako svetelný kruh, bol spôsobený svetlom, ktoré zasiahlo negatív.

V úcte oddaný
podpísaný G. Lacy

Úvod

Na mojich prednáškových cestách ma vždy znovu prosili o to, aby som zverejnil niečo o Williamovi Branhamovi. Poznal som ho osobne presne 10 rokov (1955–1965) a bol som spolu s ním v Európe i v USA. Jedli sme pri jednom stole a viezli sa v jednom aute. Zažil som ho ako človeka i ako Božieho muža. Bola mi daná prednosť stať sa svedkom, ktorý na vlastné oči a uši prežil jeho mimoriadnu, Bohom danú službu. Na základe toho môžem z vlastného, dôkladného poznania hovoriť a písať. Takiež vlastným viac ako 1 000 kázaní, ktoré kázal a môžem si tak utvoriť obsiahly prehľad jeho zvestovania Slova, jeho neobyčajného poslania a posolstva.

Počas svojho života i po svojom odchode domov v decembri 1965 bol jednými ľuďmi zvlášť ctený, druhými ostro odmietaný. V kresťanských časopisoch bol prevažne negatívne posudzovaný autormi, ktorí jeho osobne ani jeho službu osobne nepoznali. Svetská tlač o ňom oproti tomu podávala všeobecne pozitívne správy. Je predsa známe, že posudzovanie osobností, ktoré vystupujú na verejnosti, vyznieva sčasti veľmi rozdielne. Obzvlášť zle to dopadne pre tých, ktorí sa odchyľujú od tradičných zvyklostí.

Pre mužov a ženy, ktorí vystúpili so zjaveniami, boli od nepamäti používané pojmy „prorok“ a „prorokyňa“. Tieto označenia nájdeme už v Svätom Písme. Abrahám, Mojžiš, Eliáš a mnohí iní boli Bohom potvrdení proroci. Týmto pojmom má byť vyjadrené, že nehovorí človek, ale Boh sám hovorí skrze ľudí. Existovali ako Božie ústa na zemi, ako hlásne trúby – preto nachádzame u takých Bohom poslaných mužov, ktorí skutočne hovorili v mene Pána, to „**TAK HOVORÍ PÁN**“. Avšak až keď k nim Boh PÁN hovoril, a to sa dialo od úst k uchu, teda počuteľne, mohli títo muži povedať: „**TAK HOVORIL PÁN!**“ K tomu patrilo aj to, že videli isté udalosti vo videniach, a preto boli nazvaní „vidiaci“. K videniu v Duchu pristupovala inšpirácia Ducha, a tak bolo to videné a zjavené vyslovené a ako Slovo napísané.

Najznámejším prorokom Starého Zákona je Mojžiš. Jemu sa zjavoval ten Neviditeľný viditeľne v postave muža a hovoril s nim tvárou v tvár. Najznámejším vidiacim a prorokom Nového Zákona je apoštol Ján. V poslednej knihe Biblie podáva správu o tom, čo videl

a počul. Videl až do konca priebeh dejín ľudstva, zodpovedajúci Božskému plánu spasenia. Videl dokonca nové nebo a novú zem, teda nový začiatok. „*Lebo Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil Svoju tajnú radu Svojim služobníkom prorokom.*“ (Amos 3:7)

Právom sa ľudia pýtajú, ako sa dá poznať, či sa jedná o pravých alebo falošných prorokov, lebo mnohí si nárokujejú, že sú Bohom poslaní. Oddávna existujú praví i falošní proroci. PÁN nás sám varoval, že vystúpi mnoho falošných prorokov. Dal však tiež zaslúbenie, že pošle proroka podľa vzoru Eliáša pred veľkým a hrozným dňom (Malachiáš 4:5; Matúš 17:11).

Existuje však spoľahlivé kritérium, meradlo, ktoré musí byť pri skúške použité: neomylné Slovo, ktoré zostáva a platí na veky. Knihy Starého i Nového Zákona obsahujú Bohom samým úplne a s konečnou platnosťou zjavený plán spásy. Kto vystúpi ako prorok alebo prorokyňa, musí počítať s tým, že zvestované učenia, zjavenia a vykonávaná prax budú porovnané s dokonalým svedectvom Svätého Písma. Najnepatrnejšia odchýlka, pridávanie, uberanie alebo pozmeňovanie originálneho Slova dotyčného okamžite diskvalifikuje. Kto hovorí z Boha, prípadne skrze koho Boh hovorí, môže hovoriť iba to, čo už bolo povedané. Starý a Nový Zákon, spoločne obsahujú všetky učenia, poznania a zjavenia, a preto je v poslednej kapitole Biblie vyslovený trest za pridávanie alebo uberanie z napísaného Slova. Boh však zostáva vo Svojom konaní suverénny. Hovorí: „*Hľa, učiním nové...*“ (Izaiáš 43:19). ON čini, čo sa Mu páči bez toho, aby vopred oznamoval podrobnosti.

William Branham nevystúpil s novými zjaveniami, jeho služba spočívala jednoznačne v tom, aby to, čo už je v Slove dokumentované a čo nám bolo skrze prorokov a apoštolov odovzdané, znovu postavil na svetlo. Skrze jemu zverenú službu konal Boh sčasti niečo nové a sčasti to, čo sa predtým už stalo. Kto takého Bohom poslaného proroka prijíma, prijme odplatu proroka (Matúša 10:41).

Je pravdou, že svojím plne biblickým zvestovaním stál v protiklade k tradičným zvyklostiam, ktoré nachádzame v organizovaných cirkvách a slobodných zboroch. Avšak premáhajúci súlad jeho učenia a praxe s Písmom Svätým núti každého poctivého človeka, či duchovného alebo laika, aby vlastné zvestovanie a prax preskúšal.

Všetkým úprimným hľadačom pravdy neostáva nič iné, len zaujať svoj postoj voči jedinému platnému svedectvu Písma. Posudzovať sa musí na tomto nezvratnom základe, na ktorom bola založená prvotná Cirkev.

Nadprirodzené potvrdenie

Bohom poslaní muži boli vo všetkých dobách na zemi potvrdení z nebies. V prvotnom kresťanstve pokračovala Kristom započatá služba po zmŕtvychvstaní Vykupiteľa vo vykúpených. Od vyliatia Ducha Svätého v letničnom dni bolo apoštolské zvestovanie vykonávané a potvrdzované spolupôsobením Pána. Prvotná kresťanská Cirkev je v každom smere jediným platným vzorom pre celú dobu milosti.

„A tak Pán Ježiš, keď dohovoril s nimi, vzatý bol hore do neba, a sadol si po pravici Božej. A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval Slovo tým, že ho sprevádzali divy.“ (Marka 16:19-20)

„...akože my utečieme, ak zanedbáme také veľké spasenie?! Ktoré, keď o ňom začal najdriev hovoriť Pán, nám ztvrdili tí, ktorí ho počuli, pri čom spolu svedčil Boh znameniami a zázrakmi a rôznymi mocami a udeľovaním Svätého Ducha podľa Svojej vôle.“ (Židom 2:3-4)

Kto číta Skutky apoštolov a ich listy, vždy znovu zistí, že Boh Pán Svoje Slovo nadprirodzeným spôsobom potvrdzoval. Divy a znamenia sa diali pri ľuďoch, ktorí uverili. Evanjelium o ukrižovanom a víťazne zmŕtvychvstalom Pánu bolo oboje: obšťastňujúcou a oslobodzujúcou zvestou o spáse i Božou mocou, preukazujúcou sa na veriacich (Rimanom 1:16-17; 1. Korinťanom 1:18).

Veď bol vykúpený celý človek, a tak pri bohoslužbách v prvotnom kresťanstve bolo zachránenie duše, oslobodenie ducha a uzdravenie tela celkom normálne – áno, dokonca je nám podaná správa o vzkriesení z mŕtvych. Presne to, čo sa dialo v službe nášho Pána Ježiša Krista a potom pôsobením Ducha Božieho v prvotnom kresťanstve, to sa skutočne v ešte väčšej miere opakovalo v službe Williama Branhama. Pre túto skutočnosť existujú milióny očitých svedkov a ako už bolo spomenuté, aj kázania.

Kto ho porovnáva so známymi evanjelistami, ktorým vyhovuje každá metóda, vrátane zháňania peňazí, a každý spôsob predvádzania, krivdí tomuto Božiemu služobníkovi. Ak by sa ich spýtali, tak by nikto z nich nemohol vydať svedectvo o nebeskom povolaní, aké mohli vydať skutočne Bohom poslaní muži až po Williama Branhama.

Kazateľ Gordon Lindsay napísal knihu „Muž Bohom poslaný“, ktorú v nemeckom jazyku vydal reverend R. Kägi z Zürichu. Či už to boli priatelia alebo protivníci, všetci museli pripustiť, že tu nepôsobí človek, ale Boh sám pôsobí skrze človeka. Potom, čo tento prostý muž dostal 7. mája 1946 potvrdenie svojho povolania a poslania, začal so mimoriadnymi poľnými ťaženiami. V rokoch 1946-1949 nastal rozhodujúci prelom plného evanjelia v novoveku podľa vzoru prvotného kresťanstva. Potvrdenia a divy uzdravovania boli také mocné, že do zhromaždení prúdili ľudia zo všetkých denominácií a kútov sveta. Vyhľadali ho muži z politiky, hospodárstva, ba aj z Kongresu vo Washingtone, aby sa za nich modlil.

V prvej polovici päťdesiatych rokov ho potom viedli misijné cesty Afrikou, Indiou a Európou. V Durbane, v Južnej Afrike, bolo na veľkom štadióne prítomných niekoľko stotisíc poslucháčov. V Bombaji v Indii, bol zástup ľudí odhadnutý na 400 000. V Nemecku a vo Švajčiarsku prichádzalo na prednášky v rôznom čase na rôznych miestach desať až dvadsaťtisíc ľudí. V škandinávskych krajinách, a to zvlášť vo Fínsku, sa stali veľké zázraky a znamenia, dokonca vzkriesenie chlapca, zabitého pri autonehode. Kráľ Juraj VI. z Anglicka prosil Williama Branhama, aby sa za neho modlil. Toto sa stalo v Buckinghamskom paláci pri medzi prístátí v Londýne na ceste do Fínska.

Všetci evanjelisti, ktorí sa stali známymi po II. svetovej vojne v USA a neskôr i v iných krajinách, vďačia za svoju službu priamo alebo nepriamo nadprirodzenému Božiemu pôsobeniu, ktoré videli v živote Williama Branhama. David DuPlessis na celom svete známy ako „Mr. Pentecost“ („Pán Letnice“) bol tak hlboko ovplyvnený zhromaždeniami v Južnej Afrike, že sa rozhodol nasledovať Williama Branhama do USA. Ja som sa s ním stretol pri príležitosti medzinárodnej konferencie veriacich, poriadanej Gordonom Lindsayom v máji 1958 v Dallase v štáte Texas, na ktorej bol William Branham

hlavným rečníkom. Mohol by som vymenovať mnoho mužov, ktorých osobne poznám, vrátane Demosa Shakariana, svetového prezidenta organizácie Obchodníkov plného evanjelia, ktorí by mohli – pokiaľ ešte žijú a mali by na to odvahu – vydať svedectvo o tejto jedinečnej službe.

O tomto Božom mužovi platí to, čo povedal náš Pán, doslova:

„Je iný, kto svedčí o Mne, a viem, že je to pravdivé svedectvo, ktoré svedčí o Mne. ... Ale Ja mám väčšie svedectvo nad Jánovo, lebo skutky, ktoré mi dal Otec, aby som ich vykonal, samy tie skutky, ktoré Ja činím, svedčia o Mne, že ma poslal Otec. Ba aj sám Otec, ktorý ma poslal, vydal svedectvo o Mne. Ani ste nikdy nepočuli Jeho hlasu ani nevideli Jeho tvárnosti.“ (Ján 5:32–37) Kde hovorí a pôsobí sám Boh, tam má svedectvo svoju vlastnú závažnosť.

Skutky, ktoré Boh koná nadprirodzeným spôsobom, sú dôkazom božského poslania v spojení so zvestovaním evanjelia Ježiša Krista. Sú vlastne nevyvrátiteľnou legitimáciou, ktorá dokonale presvedčí celého človeka. Náš Pán povedal: *„Verte mi, že Ja som v Otcovi a Otec vo Mne. A jestli nie, pre samy tie skutky mi verte. Amen, amen vám hovorím, že ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, bude aj on činiť, a ešte aj väčšie ako tie bude činiť...“* (Ján 14:11–12) Sám Boh potvrdil aj toto Slovo v službe Williama Branhama ako pravdivé, takže nepotrebuje žiadne ďalšie ľudské posudzovanie. Mojžiš a Eliáš, Peter a Pavol, áno, všetci Bohom poslaní muži, Ním boli potvrdení. To isté môžeme povedať aj v tomto prípade. Komu je zaťažko veriť človeku, má možnosť veriť Bohu. *„...lebo nikto nemôže činiť divy, ktoré Ty činíš, keby nebol s ním Boh.“* (Ján 3:2b)

Od detstva ...

Od detstva sprevádzala tohto človeka nadprirodzená Božia prítomnosť. Skutočne existovali muži, ku ktorým patrili aj brat Branham, ktorí boli od narodenia určení pre mimoriadne úlohy. Muži, ktorí neustanovili a neoznačili za prorokov sami seba, ale priamym nebeským povolaním boli dosadení samotným Bohom. Už ako dieťa videl William Branham vo videní udalosti, ktoré sa všetky uskutočnili, a to častokrát o mnoho rokov neskôr.

Ako sedemročný počul hlas veterného víru, ktorý sa, ako sa zdalo, usadil v korune jedného stromu napriek tomu, že inak bolo všade bezvetrie. Hlas na neho zavolať: „**Nikdy nepi a nefajči a žiadnym spôsobom nepoškrvňuj svoje telo, lebo pre Mňa musíš vykonať dielo, keď budeš starší!**“ (Kägi, str. 15).

Ako mladistvý ho priatelia opätovne nútili, aby pil a fajčil. Označili ho za zbabelca, a práve tým nechcel byť – ako boxer predsa nebol žiadnym zbabelcom. Pri každom pokuse sa zdalo, že počuje ten istý šelest a ten istý hlas, ktorý mu nariadil, aby to nerobil. Tým ostal od toho ochránený. Eliáš prežil búrku skôr, než s ním Pán hovoril na hore Horeb (1. Kráľovská 19). Jób počul hlas Pána priamo z búrky (kap. 38:1). „...*ktorý činí Svojich anjelov vetrami...*“ (Židom 1:7). To platí ešte i dnes.

Ako mladého muža ho Dr. Roy Davis prijal za kazateľa v baptistickej cirkvi. Onedlho na to začal nadkonfesionálnu službu, pretože sa cítil byť zaviazaný slúžiť všetkým. V júni 1933 sa stalo viacero významných vecí. Mal svoju prvú evanjelizáciu. Na záver tejto série zhromaždení sa konala v nedeľu 11. júna 1933 bohoslužba s krstom v rieke Ohio podľa vzoru prvých kresťanov. Niekoľko stoviek novoobrátených sa dalo pokrstiť. Keď sa mladý kazateľ chystal pokrstiť sedemnástu osobu, modlil sa: „Otče, tak ako ja krstím vodou, tak krsť Ty Svätým Duchom.“ V tom okamihu sa to stalo: Z neba zostúpilo jasné svetlo podobné hviezde a zostalo stáť nad ním. Z tohto svetla zaznel hlas, ktorý povedal: „**Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, budeš ty poslaný so zvestou, ktorá bude predchádzať druhému príchodu Krista.**“ V apríli 1966 som sa pri príležitosti zhromaždení v USA sám stretol s približne dvanástimi osobami, ktoré boli v júni 1933 pri tejto udalosti prítomné.

Reakcia zástupu v počte asi štyritisíc duší, ktoré to zažili, bola rôzna. Jedni sa modlili, iní upadli do bezvedomia, ďalší sa pýtali, čo by to mohlo znamenať, a niektorí tomu nevenovali pozornosť. Hlavne tlačová agentúra Associated Press v USA a v Kanade podala správu o tejto neobyčajnej udalosti. Každý ďalší zážitok a obzvlášť sedem videní, ktoré mal v roku 1933 o budúcom celosvetovom vývoji až do úplného konca, prispievali k tomu, že sa od neho

ostatní kazatelia viac a viac dištancovali. Dokonca tí, ktorí stáli pri ňom, síce pripúšťali, že také zážitky v biblických dobách existovali, ale popreli, že existujú ešte aj teraz.

Keď bolo mladému Božiemu mužovi povedané, že bude poslaný do celého sveta a že sa bude modliť za kráľov a panovníkov, povedal mu Dr. Roy Davis: „Billy, kto ťa asi bude počúvať? Ty s tvojím nepatrným školským vzdelaním! ... Budeš hovoriť k stĺpom a prázdny m laviciam v kaplnke. Ľudia neprídu, aby ťa počúvali.“ Odpoveď bola prostá: „...ak je to Boh, ktorý ma poslal, potom On tiež pošle ľudí, ku ktorým budem hovoriť.“

7. mája 1946 dostal William Branham skutočne nebeskú návštevu. V Starom i v Novom Zákone nachádzame mnoho správ o tom, že sa objavili anjeli, ak sa jednalo o zvláštne udalosti: od Abraháma a Daniela až po Zachariáša a Máriu. Nad betlehemskými lúkami sa objavili nebeské zástupy a anjel dal to najväčšie oznámenie všetkých čias, totiž o narodení Vykupiteľa. Svedčí o tom Pavol a aj Ján, ktorý bol vo vyhnanstve na ostrove Patmos. V 1. kapitole listu Židom čítame o anjeloch: *„Či nie sú všetci služobní duchovia, ktorí sú vysielaní pre vykonávanie služby kvôli tým, ktorí majú dosiahnuť spasenie?“*

7. mája 1946 večer sa nachádzal William Branham v miestnosti, kde už určitý čas trávil v modlitbe a čítaní Bibliie. Okolo 23. hodiny náhle zhora zostúpilo do miestnosti svetlo, ktoré sa stále viac šírilo a silnelo. Nechajme ho rozprávať jeho samého:

„Keď som vzhliadol, visela tam veľká hviezda. Nemala ale päť cípov, vyzerala skôr ako žiarivá ohnivá lopta, ktorá svietila na dlážku. Potom som počul niekoho kráčať. Vyľakal som sa ešte viac, lebo som nevedel o nikom, kto by sem bol prišiel, okrem mňa samého. V tomto svetle som videl blížiť sa ku mne muža, tak prirodzene, ako by ste vy prichádzali ku mne. Ten muž vážil odhadom 85 kg a mal biele rúcho. Mal hladkú tvár, žiadnu bradu, tmavé vlasy až na ramená, trochu tmavšiu pleť – veľmi príjemný vzhľad. Priblížil sa ku mne a naše oči sa stretli. Videl, ako veľmi sa bojím, a povedal: **«Neboj sa. Bol som poslaný z prítomnosti všemohúceho Boha, aby som ti povedal, že tvoj zvláštny život a tvoje neporozumené cesty poukazujú na to, že ťa Boh poslal k národom s darom**

Božského uzdravovania. Ak budeš úprimný a dosiahneš, aby ti ľudia uverili, nebude môcť tvojej modlitbe odolať žiadna choroba, ani rakovina.» Slová nemôžu vyjadriť, ako som sa pri tom cítil.“

Oslovenie „*Neboj sa!*“ použil anjel i pri Danielovi, Zachariášovi a Márii. To isté učinil náš Pán. Často hovoril: „*Neboj sa!*“

Anjel mu ďalej povedal: „**Ako boli dané dve znamenia prorokovi Mojžišovi (2. Mojžišova 4), tak budú aj tebe dané dve znamenia. Ak nebudú veriť tomu prvému, uveria tomu druhému.**“ Takmer rovnaké doslovné znenie nachádzame v 2. Mojžišovej 4:8: „*A bude, ak by ti neuverili a neposlúchli na hlas prvého znamenia, uveria na hlas druhého znamenia.*“ Muži so zvláštnym povoláním dostali mimoriadne znamenia, ktorými malo byť ľuďom postavené pred oči, že tu hovorí a pôsobí sám Boh.

Potom mu anjel vysvetlil prvé znamenie. Po kázaní a modlitbe za všetkých, ktorí chceli svoj život zasvätiť Pánu, sa mal modliť za chorých. Prvé znamenie malo spočívať v tom, že do svojej ruky vezme ruku pacienta, pričom na vonkajšej strane jeho ruky mala byť zafarbením a tvarom viditeľne ukázaná pacientovi vlastná choroba. Potom mala nasledovať modlitba za uzdravenie. Pacient mal na vonkajšej strane ruky pozorovať priebeh uzdravenia. Pokiaľ totiž bola modlitba vypočutá a Boh vypôsobil uzdravenie, podoba tej choroby by zmizla pred očami trpiaceho. Toto zjavenie bolo obzvlášť v rokoch 1946-49 tisíce krát potvrdené. Mnohí, ktorí boli takto Božím zázrakom uzdravení, to na sebe pocítili a videli na vlastné oči, ako to prebieha a mnohí z nich súc pohnutí nahlas vykriekli.

Anjel potom vyložil používanie druhého daru, a to niekoľkými miestami z Biblie. Odvolával sa na službu nášho Pána a vysvetlil najmä slová v evanjeliu Jána 5:19-20, totiž, že On ako Syn človeka pôsobil ako Prorok a vo videniach videl, čo Boh chcel činiť. „*Amen, amen vám hovorím, že Syn nemôže robiť nič sám od Seba, iba to, čo vidí činiť svojho Otca, lebo čokoľvek on činí, to podobne činí aj Syn. Lebo Otec má rád Syna a ukazuje mu všetko, čo sám činí...*“ (Ján 5: 19-20). Podľa tohto Slova vykonával Syn človeka Svoju službu len podľa toho, čo Mu bolo ukázané vo videniach.

Anjel sa zmienil o dvoch udalostiach z evanjelia Jána 1 s Petrom i Natanaelom. Keď Ondrej viedol svojho brata Šimona k Ježišovi, čítame: „*A Ježiš pozrúc na neho povedal: Ty si Šimon, syn Jonášov; ty sa budeš volať Kéfaš (čo znamená v preklade: Peter čiže Skala).*“ Nikdy predtým Petra nevidel, a napriek tomu poznal jeho meno i meno jeho otca. Podobne sa dialo s Natanaelom, ktorého priviedol k Pánovi Filip: „*Hľa opravdivý Izraelita, v ktorom nieto lesti. ... Prv ako ťa zavolať Filip, keď si bol pod tým fíkom, videl som ťa.*“ Aký pohnutý bol Natanael a ako reagoval na toto zjavenie, si môžu všetci prečítať.

Anjel sa ďalej odvolal na evanjelium Jána 4 a zmienil sa o rozhovore, ktorý Pán viedol so Samaritánkou pri Jakobovej studni. Skrze zjavenie, ktoré Mu bolo ukázané, povedal: „*...lebo si mala päť mužov, a ten, ktorého máš teraz, nie je tvoj muž.*“ Na konci rozhovoru zvolala žena: „*Viem, že príde Mesiáš, ktorý sa zovie Kristus. Keď ten príde, oznámi nám všetko. Ježiš jej povedal: Ja som to, ktorý hovorím s tebou.*“ Anjel sa ešte odvolal na ďalšie miesta z Biblie, v ktorých sú opísané podobné udalosti, v ktorých prorocká služba Syna človeka obzvlášť vynikne. Práve na tejto službe sa farizejovia prehršili a povedali: „*On má Belzebuba...*“ atď. Ako Prorok poznal Syn človeka dokonca i pohnútky a myšlienky srdca, a práve to sa vôbec nehodilo najmä duchovným vodcom v onej dobe. Avšak tak boli duchovia zjavovaní a oddeľovaní. Veď Boh Pán Mojžišovi povedal: „*Proroka im vzbudím zprostred ich bratov, ako si ty, a vložím Svoje Slová do Jeho úst, a bude im hovoriť všetko, čo mu prikážem.*“ (5. Mojžišova 18:18; Skutky 3: 22-23)

Anjel ďalej vysvetlil, že toto isté „znamenanie Mesiáša“ sa teraz opakuje v Cirkvi z pohanov, tak ako bolo činné vtedy pri Židoch a Samaritánoch. Takmer pred každou bohoslužbou s uzdravovaním sa William Branham odvolával na tie miesta z Biblie, na ktoré anjel doslova poukázal. Druhý dar spočíval v tom, že práve na základe toho, čo mu bolo ukázané, mohol počas bohoslužby s uzdravovaním ľuďom povedať, z akej krajiny a mesta prichádzajú, ako sa volajú, kto sú, aké choroby majú, v podstate všetko, tak ako sa to dialo v prorockej službe Syna človeka. Zažil som to v zhromaždeniach osobne a bol som veľmi prekvapený, keď mi tento muž Boží 3. decembra 1962 povedal presné znenie povolania, ktoré mi Pán

oznánil 2. apríla 1962 pred východom slnka tu v Krefelde. Tu nepredkladáme vymyslené veci, tu pred všemohúcim Bohom pravdivo svedčíme, že skrze prorockú službu sa Ježiš v našej generácii zjavoval rovnakým spôsobom, ako sa to dialo vtedy, keď chodil na zemi.

Z jasného neba

V novembri 1949 povedal William Branham kazateľom Jackovi Moorovi a Gordonovi Lindsayovi, ktorí jeho službu už zažili na Západnom pobreží USA, že v januári 1950 bude mať zhromaždenie v Houstone, v štáte Texas. Veľmi rýchlo sa to rozšírilo a prichádzali i ľudia z okolia, takže sa celé mesto dostalo do pohybu. Duchovní vodcovia, ktorí nemali duchovné porozumenie, sa rozhorlili a pustili sa do ničivej kritiky týchto zhromaždení. Medzi nimi vynikal kazateľ Dr. Best, ktorý do toho zapojil novinárov a 24. januára 1950 požadoval otvorenú diskusiu s Williamom Branhamom na pódiu pred asi 8 000 osobami, ktoré naplnili Sam Houston Coliseum na tému „Uzdravovanie chorých dnes“. Pozval tiež dvoch profesionálnych fotografov, p. Jamesa Ayersa a p. Teda Kippermanna, aby zachytili obzvlášť významné momenty.

Proti vyzývateľovi Dr. Bestovi sa postavil biblický učiteľ, Dr. F. F. Bosworth, ktorého som osobne poznal. Sprevádzal Williama Branhama a na jeho žiadosť mal diskusiu viesť. Hodiny tohoto nedôstojného divadla ubiehali. Zástup ľudí na diskusiu reagoval buď súhlasným volaním „Amen“ alebo hlasitými námietkami „No!“ (Nie). Keď sa poslucháčov pýtali: „Koľkí z vás už boli Bohom v týchto zhromaždeniach uzdravení?“, stovky ich vstali. Odporca sa musel, aj keď s hlasnými poznámkami, vzdať. Keď bola táto časť skončená, prišiel na pódium William Branham. Zaujal predtým miesto na balkóne a všetko počúval, lebo predsa šlo o neho a jeho službu, a hlavne o dar uzdravovania chorých. Ticho pristúpil k mikrofónu a povedal: „Neprišiel som, aby som sa obhajoval. Ak je to Boh, ktorý ma poslal, potom On bude za mňa bojovať.“

V tom okamihu pán Ayers zachytil snímok so svetelným stĺpom nad hlavou Williama Branhama. Zhromaždenie sa pretiahlo do neskorej noci a bola takmer polnoc, keď pán Ayers, ktorý sám stál na strane kritika kazateľa Dr. Besta, ostal údivom celý bez seba.

Zo všetkých fotografií, ktoré urobil, nebolo nič a vyšiel len jediný snímok, totiž ten s nadprirodzeným svetlom nad hlavou Williama Branhama. Pán Ayers sa ešte v tú noc ponáhľal do hotela a pýtal sa Williama Branhama, či vie, že je nad ním nadprirodzené svetlo.

Pretože sa jednalo o takýto úkaz, rozhodli, že tento negatív postúpia hlavnému mužovi v štáte zodpovednému za preverovanie sporných dokumentov. Dr. George J. Lacy písomne vydal svoj posudok a potvrdil, že nebolo vykonané ani retušovanie, ani dvojité exponovanie, a že tento svetelný stĺp tam skutočne bol, inak by nebol mohol byť fotoaparátom nasnímaný. Vid' originálnu správu Dr. Lacyho.

Toto svetlo zakaždým zostúpilo nad osobu, za ktorú sa mal William Branham modliť za uzdravenie s darom zjavovania a rozoznania. Videl všetko, čo mal dotyčnému oznámiť, aby v Božej prítomnosti posilnil a vzbudoval jeho vieru v samotné Božské uzdravenie. Medzi tými mnoho tisíc prípadmi v takmer dvadsiaticich rokoch tejto jedinečnej služby nebol ani jediný nezdar. Všetko vždy súhlasilo, a to stopercentne. Keď sa ho spýtali, či sa nebojí hovoriť všetky tie veci ľuďom, ktorých vôbec nepoznal a o ktorých nič nevedel, odpovedal: „Prečo by som sa mal báť, že niečo nesúhlasí, keď je to Boh, ktorý mi to ukazuje a skrze mňa hovorí?“

William Branham viackrát podotkol, že táto pozoruhodná fotografia, ktorá je jedinou snímkou s nadprirodzenou bytosťou na svete, sa nachádza vo Washingtone. Sám som tento obraz so svetelným stĺpom v decembri 1969 videl v galérii „Hall of Art“. Starší pán, ktorý ma pri tom sprevádzal, mi však povedal: „O túto fotografiu nemá verejnosť záujem a preto skončí v zásuvke.“

Nadprirodzené udalosti neboli v živote prorokov a apoštolov vzácnosťou, môžu im však veriť len tí, ktorých Boh skutočne omilostí. Keď Saul uvidel jasné svetlo pred Damaškom, počul hlas Pána, ktorý z neho prehovoril a prijal svoje poverenie. Nech ten, kto môže pochopiť pochopí, že v našej dobe bolo potvrdené, že sa Boh nemení a stále platí, že Ježiš Kristus je ten istý, včera, dnes, a ten istý na veky. Ak sa jedná o opakovanie nadprirodzeného Božieho pôsobenia aké nachádzame v Svätom Písme, potom by sme mali s najväčšou ctibáznou pred Pánom Bohom rešpektovať Jeho konanie.

V čase Mojžiša zostúpil Pán vo svetelnom a ohnivom Stĺpe a sklonil sa tak Svojou priamo viditeľnou prítomnosťou nad stánkom zjavenia. Boh nie je mŕtvy. Boh žije a zjavuje sa ešte dnes tam, kde Mu veríme a dôverujeme. Boh je svetlo a prebýva vo svetle. ON sa môže zjavovať v nadprirodzenom oblaku alebo dokonca v nadprirodzenom ohni. ON to učinil – Jemu buď česť.

Pod šírým nebom

Skutočne sa to 28. februára 1963 stalo tak, ako to bolo Williamovi Branhamovi 22. decembra 1962 vo videní ukázané a ako to on svojmu domovskému zboru 30. decembra 1962 vopred oznámil. Vo videní mu bolo ukázané, že zostúpi sedem anjelov (cherubínov) zahalených v oblaku. V tomto videní uvidel krajinu a jednotlivé udalosti. Bez toho, aby tušil, kedy sa to stane, sa odobral s niekoľkými priateľmi 28. februára z Tucsonu v smere Flagstaff, Arizona do púšte, aby tam lovil. Jeho priatelia išli jedným smerom a on sa uberal druhým, na vrchol hory, ako to Pán riadil. Náhle zadunelo, akoby nastala mohutná detonácia. Keď vzhliadol, uvidel sedem anjelov a oblak, dovnútra ktorého bol potom vzatý. Sprava doľava počítal nebeské bytosti, ktoré stáli oproti nemu v tvare pyramídy. Ich krídla sa navzájom dotýkali. Ten, ktorý stál úplne vľavo, teda ten posledný v zoskupení, urobil na neho zvláštny dojem a prehovoril k nemu. Tam na hore sa k nemu z tohto oblaku zniesla výzva: **„Vráť sa späť do Jeffersonville, odkiaľ si prišiel, pretože prišiel čas, aby bolo otvorených sedem pečatí.“** Od 17. do 23. marca 1963 potom William Branham kázal o siedmich pečatiach zo Zjavenia.

Svetelný oblak, ktorý sa tam objavil na modrej oblohe, všetci videli. Dr. James McDonald z Arizonskej univerzity v Tucsone o tom napísal viacero správ. Pre neho bolo nepochopiteľné, že vôbec vo výške 26 km mohol existovať oblak, ktorý ešte 28 minút po miestnom západe slnka plával svetlom prežiarený na nebi. Jednak dokazoval, že je nemožné, aby sa v tejto výške tvorili oblaky, na druhej strane sa nedokázal prinútiť k tomu, aby tento zjav prehlásil za nadprirodzený fenomén. Držal sa toho ním samým zvoleného nadpisu: **„...A High Cloud Ring of Mystery“** (Tajomný kruhový oblak vo výške). Americký časopis Life uverejnil na strane

112 čísla zo 17. mája 1963 krátku správu spolu so 4 fotografiami. Odborný časopis Science uverejnil už 19. apríla 1963 na str. 292-293 podstatne podrobnejšiu správu, dokonca s fotografiou oblaku na titulnej strane.

Ako vo všetkých dobách, tak i teraz majú ľudia rovnaký problém, totiž rozpoznať nadprirodzené Božie pôsobenie. Dr. James McDonald sa s týmto fenoménom jednoducho nemohol vyrovnáť a o niekoľko rokov neskôr spáchal samovraždu. Prečo zvlášť letniční kazatelia, ktorí o nadprirodzenom potvrdení vedeli a ktorých zbory sa vďaka mocnej službe Williama Branhama tešili najväčšiemu prírastku, zatajili milostivé Božie navštívenie, a tak Božiemu ľudu zatajili, čo Pán v našom čase konal, zostáva nejasné. Vždy znovu počúvam rovnakú vetu: „Prečo nebola o všetkých týchto veciach oboznámená verejnosť?“ Odpoveď je veľmi jednoduchá: Duchovní vodcovia to ľuďom z rozličných pohnútok zatajili.

Oprava

Považujem za nutné, aby som dal na konci tohoto pojednania tento odkaz: Neodôvodnene a neprávom je Williamovi Branhamovi pripisovaných mnoho vecí, ktoré on vôbec nepovedal – medzi iným jeden výrok, ktorý vlastne pochádza z pera Dr. Lee Vayla. Ten napísal brožúru s názvom „The Laodicean Church Age“ (Laodicejské cirkevné obdobie), v ktorej píše na str. 7: „So I repeat, I sincerely believe and maintain as a private student of the Word, along with divine inspiration that 1977 ought to terminate the world system and usher in the millenium.“ („Takže opakujem, že ako súkromný študent Slova spolu s božskou inšpiráciou úprimne verím, že rok 1977 ukončí svetový systém a pomínie v tisícročnom kráľovstve.“) Presne ten istý text sa nachádza na str. 322 knihy Williama Branhama „An Exposition of the Seven Church Ages“ (Výklad siedmich cirkevných vekov), ktorú Lee Vayle redigoval. Žiaľ, tiež vo všetkých prekladoch v rozličných jazykoch. Je teda úplne nesprávne, ak niekto na základe tohto citátu tvrdí, že to bol William Branham, ktorý dal predpoveď, ktorá sa nesplnila, totiž že svetové systémy rokom 1977 skončia a nastane tisícročné kráľovstvo. Tak to William Branham

nikdy nepovedal. Toto ľudské zlyhanie ide jednoznačne na konto Dr. Lee Vayla.

Ďalšie vysvetlivky tu nechcem udávať. V každom prípade však musí byť poukázané na to, že i teraz existujú rôzne skupiny, ktoré sa odvolávajú na Branhama bez toho, aby ich zvestovanie súhlasilo s tým jeho a so Svätým Písmom. PÁN nech vedie Svoj ľud na správnej ceste pre Svoje meno a dá nám poznať zaslúbenia pre tento čas a zúčastniť sa ich naplnení. Nech On dokončí Svoje dielo so všetkými tými, ktorí Mu veria a dôverujú mu. PÁN nech nechá Svoju tvár nad nami svietiť a je nám milostivý. PÁN nech pozdvihne Svoju tvár nad nami a dá nám Svoj pokoj.

Dúfam, že som týmto výkladom poslužil mnohým. Boh Pán vždy konal to, čo si predsavzal. ON berie koho chce a nemusí z toho žiadnemu človeku skladať účty. Požehnaní sú všetci tí, ktorí vo svojom čase poznávajú a prijímajú Božie pôsobenie, ktoré vždy súvisí s Jeho spásnym rozhodnutím, a ktorí sa tým priamo a vedome stavajú na Božiu stranu. S istotou môžeme povedať, že teraz žijeme na konci času milosti a že návrat Ježiša Krista stojí skutočne blízko pred nami. Znamená konečnej doby úplne zreteľne poznávajú všetci biblicky veriaci kresťania. Sme pozdvihnúť naše hlavy, pretože vieme, že sa naše vykúpenie približuje (Lukáš 21:28). Nech biblická zvesť, ktorá nám bola zverená, posluží k tomu, aby boli všetci v pravde veriaci vyvolaní von z každého omylu a prežili svoju prípravu na slávny deň návratu Ježiša Krista.

„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedctvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.“ (Matúš 24:14)

„Hľadte, aby ste neodbyli toho, ktorý hovorí! Lebo ak tamtí neušli odbyjúc toho, ktorý hovoril na zemi Slová božského zjavenia, tým menej my, ktorí sa odvraciame od toho z nebies.“ (Židom 12:25)

Kontakt na vydavateľa

Misijné centrum Krefeld

Postfach 100707, D-47707 Krefeld, Nemecko

Tel. +49 2151 545151

Fax: +49 2151 951293

E-mail: volksmission@gmx.de

www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy,

kontaktujte nás:

Slobodná ľudová misia Slovensko

I. Krasku 18, 917 05, Trnava

Tel. 033 5342 991, 0905 414 701

E-mail: info@misia.sk

www.misia.sk

Priame prenosy zo zhromaždení môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach www.misia.sk. Kázania je možné počuť v 13 rôznych jazykoch po celom svete. Priamy prenos zo zhromaždení v Zürichu je dostupný na internete poslednú nedeľu každého mesiaca o 14:00 v angličtine, nemčine, francúzštine a slovenčine na stránkach www.misia.sk.

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach [youtube.com](https://www.youtube.com) na kanáli s názvom [svobodnalidovamisie](https://www.youtube.com)

